

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvør er besti lutur, sum tú eigur?

– Eg eri glað fyri nógv ting, sum eg eigi, men næsta alt kann skiftast út. Eg havi fleiri listaverk, sum eg eri glað fyri, og so havi eg arvað stell frá ommunum báðum, sum hava stórt virði fyri meg.

Hvat land kundi tú hugsað tær at vitja?

– Eg havi verið fleiri ferðir í USA, men eg kundi hugsað mær at farið aftur hagar og sæð meira av landinum.

– Í politikki verður tú noydd at taka atlit til ymisk viðurskipti, og viðhvørt mást tú atkvøða fyri málum, sum tú ikki ert so fegin um. Tað mugu allir politikarar gera við hvørt, um teir skulu verða partur av einum samstarvi millum ymiskar flokkar og ymiskar politikarar, sigur Ruth Vang

Mynd: Álvur Haraldsen

Bíbilskur liviháttur skal ikki ásetast við lóg

Ruth Vang er ein av fleiri politikarum, sum hava staðið fyri skotum í málum um skrásett parlag. Hon tekur undir við, at samkynd kunnu ganga saman í hjúnaband, og tað halda summi er í andsøgn við hennara bakgrund í kristnari samkomu.

– Hetta er eitt ógvusligt mál, og tú ávirkast av tí. Tað liggur nógur autoritetur í, at mann sigur seg umboða Várhara í politikki, sum nøkur fólk gera, men tað býður mær nógv ímóti. Hetta við at »Gud og eg eru

samdir, tí skalt tú boyggja teg fyri míni hugsan« er jú misbrúkt ígjøgnum ødir, sigur Ruth Vang.

– Myndugleikar skulu geva fólk møguleikan at trúgva og liva eftir egnari sannføring, og tað skal eisini vera pláss fyri teimum kristnu, sum eru stórkonservativ, men tað skal ikki ásetast við lóg, at fólk skulu liva eftir einari ávísari fatan av Bíbliuni.

Ruth Vang heldur, at tað nýtist ikki at vera andsøgn í at taka undir við einari bibiliskari fatan av hjúna-

bandinum og vilja loyva skrásettum parlagi.

– Tað ber til at vera fyri, at samkynd fáa borgarlig rættindi sum øll onnur, hóast mann kann halda, at samkynd hjúnaband er skeivt sambært Bíbliuni. Vit skulu rúma hvørjum øðrum, og tað er ikki neyðugt, at vit fagna hvørjum øðrum fyri tað. Samkynt hjúnaband snýr heilt einfalt um, at samkynd skulu hava nøkur borgarlig rættindi, sigur Ruth Vang.

gongur fyri seg burtur frá almenna ljósinum.

– Mann kann undrast á, at so nógvir rossahandlar verða gjørdir millum politikarar. Tað kann síggja lógið út hjá fólki, tá ið tað skulu nógvar millumrokningar til fyri at fáa tingini at ganga upp, og eg haldi, at vit politikarar eiga at hugsa um hetta, heldur Ruth Vang.

– Í politikki verður tú noydd at taka atlit til ymisk viðurskipti, og viðhvørt mást tú atkvøða fyri málum, sum tú ikki ert so fegin um. Tað mugu allir politikarar gera við hvørt, um teir skulu verða partur av einum samstarvi millum ymiskar flokkar og ymiskar politikarar.

– Politikkurin hjá Framsókn er í dag reyðari, enn hann hevði verið, um vit vóru í samgongu við Fólkaflokkinn og Sambandsflokkinn. Vit eru ein lítil flokkur í samstarvi við tveir størri vinstravendar flokkar, og vit førka politikkin til høgru. Høvdu vit verið í samgongu við Sambandsflokkinn og Fólkaflokkinn, høvdu vit havt annan leiklut. Soleiðis er politiskt samstarv.

Samstundis sum Ruth Vang viðurkennir partar av politiska spælinum, hevur hon trupult við at góðtaka aðrar partar.

– Við hvørt er politiska spælið skitið. Fiskivinnupolitikkur er eitt dømi um tað. Tað er ilt at siga, nær talan er

umyvirskipað atlit, og nær talan er um atlit til ávísar bólkar ella ávís øki. Nær eru politikararnir í lummanum hjá onkrum, spyr hon.

– Eg havi verið ideologiskt sinnað, og eg royni at halda meg til tað, hóast tað viðhvørt er ógjørlegt. Eg vil tó altíð venda aftur tann vegin, strembi eftir, at vit taka yvirskipað atlit í okkara arbeiði og gera tað, sum er best fyri flest og fyri okkara samfelag. Eg ynski ikki at blíva burtur í einum skitnum spæli um at flyta smáting, sum kunnu vera til egnan fyrimum.

Persónlig virði

Flestu politikarar munnu uppliva, at tað viðhvørt blívur ein kampur millum persónlig virði og eitt politiskt mál. Hvussu nógur vilja politikarar offra av sær sjálvum fyri at náa einum politiskum máli og ber tað til at vera erligur í politikki?

– Ja, tað ber til, og eg eri sannførd um, at tað loysir seg at vera erlig. Tá ið eg hoyri onkrar politikarar tosa uttan um í miðlunum, hugsí eg við hvørt, um tað ikki hevði loyst seg nógur betur hjá teimum at sagt júst, sum tað var. Tað er ein vanvirðing av veljarunum at tosa so nógur uttanum, og onkuntið virkar tað, sum politikarar halda, at veljarin er óvitandi, men tað er hann ikki, sigur Ruth Vang.

– Eriligheit kann tó ikki standa einsamøll. Eg kann ikki siga alt, tá ið eg havi hug at siga tað, og eg má virða avtalur og vera loyval móttvegis einum samstarvi.

Ruth Vang sigur, at hon er blivin meira varin við, hvat hon sigur í almenna rúminum.

– Við hvørt minnir Facebook meg á, hvat eg havi sagt fyri tveimum árum síðani, og tá hugsí eg ups, hatta hevði eg ikki sagt soleiðis í dag. Eg havi verið ein persónur, sum brúkti meg meira, enn eg geri nú. Eg hugsí nú meira um, hvussu fólk uppfata meg, og tí ansi eg betur eftir, hvat eg sigi, og helst er tað bara gott.

Hóast kjakið í løgtinginum kann vera hart, og politikkur í lötum kann kennast eirindaleysur, trívist Ruth Vang sera væl í løgtinginum.

– Tað er komið óvart á meg, hvussu vinarligt umhvørvið í løgtinginum er. Kjakið kann vera hart í tingsalinum, og onkur mál kunnu ávirka stemningin, men sum heild er stemningurin millum politikararnar sera góður, sigur hon.

– Men løgtingið er eisini ein onnur verð enn okkara samfelag annars, tí tá ið eg havi havt fleiri langar arbeiðsdagar í løgtinginum, er tað gott at koma burtur frá og út í eina meira fjølbroytta verð, sigur Ruth Vang.